

naar han ikke kan det, saa seer jeg heller ikke rettere, end at det maa være de Embedsmænd, som allerede ere ansatte paa ethvert Sted (Neil). Jeg troer ikke, at man kan sætte nye Embedsmænd dertil, og hvad kunde det nytte? Naar man f. Ex. i Holsteen var utilbøielig til at betale en saadan Skat ifølge den højere Lovgivning, saa maatte man enten sende Danstue derover, og det vilde ikke gjøre Forholdet bedre, eller ogsaa maatte man bruge Holstenerne, og de vilde naturligviis indrette sig efter de Forhold, som vare der tilstede. Det kunde ikke skee paa anden Maade; jeg troer ikke, at man kunde gaae nogen anden Vej. Men jeg skal gaae videre. Det er forsaavidt som det er forudsat, at der skal være Heelstatskatter, at den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) tilligemed Flere have meent, at de Ord: „men ikke Paaligningen“, skulle udgaae af det Forslag, som Fleertallet har stillet. Den ærede Rigsdagsmand har i den Anledning yttret, at han imødefom Regjeringen ved at gjøre et saadant Forslag. Dette kan jeg, naar jeg seer hen til de særskilte Forsatningsudkast, der ere forelagte i de andre Landsdele, aldeles ikke antage. Det er ogsaa der bestemt, at Paaligningen skal tilhøre de enkelte Landsdele, idet det udtrykkelig siges, at Bidragets Størrelse ikke ligger under deres Overveielse, men vel Paaligningen. Det er af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Rosenørn) meent, at de Forfrister, som findes i Udkastet for Danmarks særegne Forsatning vare forskjellige fra de Forfrister, som findes i Udkastene for Slesvig og Holsteen. Jeg har heller ikke kunnet see dette; thi det forekommer mig, at, da det i Holsteens Udkast er bestemt, at, forsaavidt de Indtægter, som Landsdelen har, ikke tilstrække baade til dens særlige Udgifter og dens Andeel i Fællesudgifterne, saa skal den alene udrede den Mæres Udgift, som er nødvendig for at dække dens Quotadeel af Fællesudgifterne; og Udkastet for Kongeriget Danmark indeholder, at det først skal udrede sin Andeel af Fællesudgifterne, indtil de fastsatte $\frac{2}{5}$, saa bliver Sagen den samme, Danmark maa naturligviis ogsaa udrede sine egne Udgifter, saaledes som det findes hensigtsmæssigt. Det maa naturligviis i det Til-

felde, at der paa den ene eller anden Side skulde mangle Noget, udrede det, som bliver fornødent, for at begge Slags Udgifter kunne liquideres. Dette Forhold bliver for de forskjellige Landsdele aldeles det samme; thi begge Slags Udgifter skulle udredes, og Pengene, forsaavidt det kan skee, staves tilbage, og hvad enten den ene eller den anden Art af Udgifter afholdes først, er ligegyldigt, naar det blot iagttages, at Forholdet imellem de $\frac{2}{5}$ og $\frac{3}{5}$ eller mellem de $\frac{17}{100}$ og $\frac{23}{100}$ vedligeholdes; jeg troer, at der ikke vil være det Ringeste til Ginder derfor i Regjeringens Udkast. Jeg kan fremdeles ikke være af den Mening, at det kunde lede til noget rigtigt finantstelt System, at der var Heelstatskatter i den Betydning, som af de forskjellige Herrer her er udtalt. Jeg skal, troer jeg, i Korthed kunne sige, hvorfra denne Idee gaaer ud. Den hidrører fra en Discussion, som har fundet Sted i Udvalget; den angik, hvorledes Fællesforsamlingen skulde være sammensat, og da meente den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), at den maatte vel vælges paa samme Maade, som Valgene nu skee baade til Landstinget og til Folkethinget, men at det skulde være aldeles nye Valg og ikke de samme Personer, som for Exempel sades her i Rigsdagen. Deri var jeg af forskjellig Mening. Han har igjen opstillet sit Forslag under Nr. 50, og den Grund, hvorfor jeg var af forskjellig Mening dengang, den, troer jeg, vil her anerkendes. Jeg troer ikke, at det gaaer an, at der bliver een Forsamling, som voterer Udgifterne, og en anden, som voterer Indtægterne. Dette vilde jo vistnok være hævet, naar der var Fællesskat, som han siger, og altsaa Rigsforsamlingen for hele Monarkiet ogsaa kunde udskrive Skatter over samtlige Dele; men dette vilde kun, saaledes som ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) som Ordfører har gjort opmærksom paa, gjøre den hele Regning om de $\frac{3}{5}$ aldeles illusorisk. Der kunde udskrives Heelstatskatter til saadanne Beløb, at man havde aldeles tilstrækkelige Midler til alle Heelstatsudgifterne, ja, at Heelstaten kunde være rig, men de enkelte Landsdele kunde blive fattige, og disses Skatteevne kunde blive saaledes ud-